

[Ministeren for Grønland.]

Endelig har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov for Grønland om erhvervsmæssig fangst, fiskeri og jagt.*

De gældende regler om erhvervsmæssig fangst, fiskeri og jagt er optaget som kapitel I i lov nr. 277 af 27. maj 1950 om udøvelse af erhverv i Grønland. Ifølge lovens § 22 skal forslag om revision af loven fremsættes for folketinget i folketingsåret 1965-66, og med henblik herpå fremsættes nærværende lovforslag.

På grundlag af den af Grønlandsudvalget af 1960 afgivne betænkning havde vi i ministeriet oprindelig udarbejdet et lovforslag, hvori nærværende lovforslag, indeholdende bestemmelserne om erhvervsmæssig fangst, fiskeri og jagt, indgik som forslaget kapitel I. Et forslag til reviderede næringsbestemmelser indgik som kapitel II, og kapitel III og IV indeholdt dels bestemmelser om import af varer til Grønland og om afgivelse af oplysninger til brug for en erhvervsstatistik, dels ikrafttrædelsesbestemmelser. Dette forslag blev forelagt Grønlands landsråd i foråret og sommeren 1965.

En udskrift af Grønlands landsråds behandling af forslaget er optaget som bilag til nærværende lovforslag. Af landsrådsforhandlingerne fremgår, at landsrådet over for ministeriet har indstillet, at forslaget kapitel I om erhvervsmæssig fangst, fiskeri og jagt i overensstemmelse med en af ministeriet for Grønland senere afgiven henstilling fremsættes i folketinget som et selvstændigt lovforslag, og at forslaget kapitel II efter henstilling fra handelsministeriet udgår, og at handelsministeren i stedet for i folketinget stiller ændringsforslag til det i tinget fremsatte forslag til næringslov med henblik på, at denne lovgivning sættes i kraft i Grønland med den ændring, der følger af, at landsrådet finder det rigtigst fortsat at kræve fast bopæl i Grønland i mindst 6 måneder forud for udfærdigelse af næringsbrev samt fast bopæl i Grønland for bevarelse af et erhvervet næringsbrev.

Under henvisning til de førte drøftelser i Grønlands landsråd har jeg fundet det rigtigst at følge landsrådets indstilling, hvorfor nærværende lovforslag alene omhandler bestemmelser om erhvervsmæssig fangst, fiskeri og jagt, medens handelsministeren vil stille ændringsforslag til forslag til næringslov med henblik på denne lovgivnings ikraftsættelse i Grønland.

Det af disse forslag ikke berørte kapitel i den gældende erhvervslov for Grønland om eksporten fra Grønland er det min hensigt senere at søge revideret ved et forslag indeholdende bestemmelser om udførslen fra Grønland.

Som det vil erindres, blev revisionsbestemmelsen i lov om udøvelse af erhverv i sin tid indsat bl. a. med henblik på en undersøgelse og drøftelse i Grønlands landsråd af, om lovens sondring mellem danske statsborgere med fast bopæl i Grønland og andre danske statsborgere bør ophæves, således at de i Grønland ikke fast bosiddende danske statsborgere efterhånden kunne få samme rettigheder som de i Grønland fast bosiddende danske statsborgere. Ved behandlingen her i tinget af et af mig fremsat forslag om udskydelse af revisionen til indeværende folketingsår afgav jeg tilsagn om, at et revideret lovforslag ved forelæggelsen i Grønlands landsråd ville blive ledsaget af et fyldestgørende materiale til belysning af alle de problemer, der har betydning for rådets stillingtagen til bopælskravet. På baggrund af et sådant materiale, bl. a. omfattende i deres helhed de i folketinget siden 1962 fremsatte bemærkninger om spørgsmålet og den udtalelse, de danske fiskerionisationer afgav over for det ved lovforslaget om ændringer i erhvervsloven i 1962 nedsatte udvalg, har landsrådet indgående drøftet spørgsmålet om bopælskravets opretholdelse både i relation til fiskeribestemmelserne og i relation til næringsbestemmelserne. Inden for begge erhvervsområder har landsrådet indstillet, at de gældende regler om fast bopæl i Grønland opretholdes.

[Ministeren for Grønland.]

Som det vil ses af landsrådsforhandlingerne, der er optrykt som bilag til lovforslaget, var der en positiv indstilling over for tanken om at give danske statsborgere, der ikke er bosat i Grønland, adgang til at drive fiskeri på fisketerritoriet på lige fod med danske bosat i Grønland, men under den forudsætning, at fangsten afsættes til virksomheder i land for derved at forøge produktionen i de eksisterende landanlæg, hvis rentabilitet har lidt under for små tilførsler, hvilket har medført ringere råvarepriser, end hvis der kunne opnås fuld kapacitetsudnyttelse.

Desuden ønskede tilhængerne af åbningen, at der af hensyn til forekomsterne af visse fiskearter, havpattedyr og fugle samt udviklingsgraden i det grønlandske fiskerierhverv skulle opretholdes en mulighed for, at visse områder inden for fiskeriterritoriet kunne forbeholdes den fastboende befolkning, at fangsten af visse dyrearter alene kunne udøves af fastboende, og at der kunne gøres begrænsninger i de anvendte fangstmetoder.

Man vil af referatet se, at når landsrådet i sin endelige indstilling ikke tog det skridt at foreslå en åbning, skyldes det i høj grad usikkerhed med hensyn til mulighederne for samtidig at gennemføre de nævnte begrænsninger, som alle fandt endnu var absolut nødvendige til beskyttelse af det svage grønlandske fiskeri og fangernes interesser. Samtidig nævnes det, at det ikke havde og ikke ville have været muligt, hverken for ministeriet for Grønland eller for landsrådet at få klarhed over disse problemer inden for den tid, der havde været til rådighed.

Jeg har ved fremsættelsen af dette forslag ikke villet undlade at henlede opmærksomheden på disse forhold, der vidner om stor forståelse i Grønland for samhørigheden med befolkningen i det øvrige danske rige og samtidig giver et fingerpeg om den udvikling, som kan forventes i Grønland.

Da landsrådets opfattelse på disse områder naturligvis må tillægges den allerstørste vægt, har jeg ikke ment at kunne se bort fra landsrådets endelige og enstemmige indstilling vedrørende den foreslåede revision, der imidlertid i forhold til den gældende lov betyder en ikke uvæsentlig

udvidelse af muligheden for det øvrige danske fiskeris deltagelse i fiskeriet ved Grønland. Jeg peger således på, at der i nærværende lovforslags § 1, stk. 4, er hjemmel for ministeren til at fastsætte generelle afvigelser fra bopælskravet, hvilken hjemmel tænkes udnyttet for danske statsborgere, der ikke er bosat i Grønland, dels for at fastholde den hidtidige adgang for danske statsborgere til frit at fiske m.v. inden for det grønlandske 12 sømiles fiskeriterritorium indtil 3 sømil fra land, dels for at skabe mulighed for at åbne fiskeriterritoriet fuldstændigt f. eks. for danske fiskere, der forpligter sig til at indhandle deres fangst til anlæg i Grønland.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, tillader jeg mig at indstille lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om udvidelse og ombygning af rigshospitalet.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 64) findes i tidenden sp. 1591, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 267).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling i under ét.

Lysholt Hansen: Udvalget har været på rigshospitalet for at se på de hidtil udførte arbejder derude, men først og fremmest for med de lægeligt sagkyndige, arkitekter, ingeniører o. s. v. at få forelagt de planer, lovforslaget drejer sig om. Der var enighed i udvalget om, at man fik alle sine spørgsmål besvaret meget fyldestgørende og i enhver henseende tilfredsstillende, således at udvalget føler sig overbevist om, at den planlægning, lovforslaget er udtryk for, vil kunne holde. Naturligvis kunne ingen sige, om nye lægelige fremskridt kunne medføre, at der ville komme ændringer på et senere tidspunkt. Vi fik imidlertid så stærke forsikringer, som det nu er muligt at give, om, at det lovforslag, der her er til behand-